

GOUDLAND

PETRA LOUISE MURIS

11

"GOUDLAND"

geschreven en geïllustreerd

door PetraLouise Muris.

(Petronella Louise Muris)

Voor kinderen rond 11 jaar.

Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken van bovenstaande auteur zijn
zonder reclame of gebedel voor goede doelen of stichtingen
gratis voor eigen gebruik te lezen, te downloaden of te printen
via: kinderboek-online.nl

Let op de voorwaarden op bovenstaande site.

Deze kindvriendelijke site is voorzien van kindveilige keurmerken.

Wereldwijd geregistreerd.

BLADZIJDE---HOOFDSTUK

3	1	Dat ene meisje.
6	2	De jonge prins.
9	3	De enige baas.
12	4	De prins smeekt om aandacht.
16	5	Rijkdom en macht.
20	6	De val van het koninkrijk.
23	7	De prins zoekt zijn bruid.

Let op: Dikke letters? Harde stem.

HOOFDSTUK 1

DAT ENE MEISJE.

Ooit was het een rijk land, ingeklemd door arme landen.

Het werd zo rijk door zijn diamant en goudmijnen.

Alles wat kostbaar was vond men daar onder de grond terwijl in de buurlanden niets te vinden was. In het land was alles pracht en praal. En het beschikte over een enorm sterk leger.

Toch was het meer en deel van de bevolking arm.
Dat kwam doordat de toch al rijken zichzelf
almaar verrijkten.
Wie arm was bleef arm.

Natuurlijk was er een enorme afgunst in de
omliggende landen die al dat moois in het rijke
land zagen.
Hun landen waren al eeuwen in armoede gehuld.
Zij wisten helemaal niet dat er ook armoede in
het rijke land heerste.
Zij keken niet verder dan de vergulde koepels
van de talloze gebouwen.

Ooit zou dat veranderen door één mooi meisje.
Eentje die zo geslepen was dat het totaal
verhuld werd door haar schoonheid.
Het begon allemaal zo:

In de omliggende landen heerste al geruime tijd
bittere afgunst.
Daarom werd in het diepste geheim overleg
gevoerd om het rijke land binnen te vallen.

Men wilde dat de arme landen ook mee zouden profiteren van al die rijkdom.

Toch wisten zij niet precies hoe zij dat moesten aanpakken.

Het rijke buurland had immers een enorm machtig leger en **zij'** hadden daar het geld niet voor.

Er zat niets anders op dan al hun brave burgers op te roepen als soldaat.

Hun beloning zou het goud uit het rijke land zijn. Iedereen moest dienen.

Oud, jong, man en vrouw.

Er waren immers vele soldaten nodig om het rijke land te kunnen bezetten?

Natuurlijk duurde zo'n voorbereiding een lange tijd.

Zoiets ging niet zomaar in een paar maanden.

Niemand in het rijke land had het vermoeden dat hen een ramp te wachten stond. Iedereen leefde zijn leven en alles ging zijn gewone gang.

HOOFDSTUK 2 DE JONGE PRINS.

In die tijd ontmoette de jonge prins van het rijke land het meisje van zijn dromen.
Hij zag haar voor haar huis.

Hij vond haar zo mooi dat hij haar niet meer wilde laten gaan. De tot zijn oren verliefde prins vroeg: "zou jij mijn bruid willen worden?
Wil jij de toekomstige koningin worden?"

Ik zal je hullen in weelde."

Het meisje antwoordde: "ik denk het niet."

Meteen kreeg zij spijt van wat zij had gezegd. Zij zou **best'** wel een koningin willen worden.

Dan zou zij over zoveel geld beschikken dat zij van alles zou kunnen kopen.

De prins keek haar verdrietig aan.
Dit mooie meisje wilde hem niet.
Het leek of zijn hart brak.

Hoewel het meisje hem een griezel vond,
en helemaal niet verliefd was, dacht zij meteen aan zijn rijkdom.

Wat zou het heerlijk zijn om dure kleding en dure sieraden te kunnen kopen.

Prachtige huizen en kastelen voor haar familie te kunnen kopen en te kunnen reizen.

Wat te zeggen van prachtige feesten en nog veel meer. Opeens zag zij het huwelijk met de prins als een aangename verrassing.

"Ga nog niet weg," riep zij plots: "natuurlijk wil ik jouw bruid worden!

Ik ga direct mijn ouders inlichten."

De prins keek verheugd.

Hij was blij dat zij met hem wilde trouwen.

Dom genoeg was hij verblind door haar
schoonheid.

Hij wilde geen jaren wachten om te ontdekken
hoe haar karakter was.

Doch aan een mooie buitenkant van een appel kun
je niet zien hoe rot die van binnen is.

Je kunt er immers niet doorheen kijken?

Zo was dit ook met dit meisje.

Zij was mooi aan de buitenkant maar haar hart
was van steen, lelijk en ijskoud.

Zij dacht alleen aan het vele geld dat haar ten
goede zou komen.

Zij wilde niet alleen schatrijk worden maar ook
heel machtig zijn.

Uiteindelijk wilde zij de enige baas van het land
worden.

De prins vertelde zijn vader dat hij het meisje
van zijn dromen had gevonden.

Zijn vader waarschuwde: "jongen, leer haar
eerst wat beter kennen.

Is zij zo bijzonder? Waarom zo'n haast?

Jij bent nog zo jong."

HOOFDSTUK 2

DE ENIGE BAAS.

Het meisje holde met de blijde boodschap naar haar ouders.

Zij vertelde hen dat als zij met de prins zou trouwen zij ook schatrijk zouden worden.

Dat zij een paleis zouden krijgen met heel veel bedienden en goud en juwelen en een plekje in de adelstand.

Haar ouders werden meteen hebberig.

"Wanneer is de bruiloft?" vroegen zij.

"Wij krijgen toch wel eerst dat paleis?"

Omdat iedereen moet denken dat wij altijd rijk waren, moeten wij ook mooie kleding en sieraden.

De kleding die wij nu dragen is versleten. Wij kunnen ons toch niet op deze manier vertonen?"

"Ik zorg voor alles," zei hun dochter.

"Letten jullie maar op.

Alles komt goed.

Jullie zullen ervaren om heel rijk te zijn."

"En ik, ik zal eens de koningin van dit volk zijn.
De enige baas. Jullie zullen mee profiteren."

En zo gebeurde het dat de prins en zijn mooie

bruid trouwden.

Zij was opeens een
rijke prinses.

En haar familie liep
buiten hun schoenen
van verwaandheid
omdat zij zich nu
van alles konden
veroorloven.

Op een dag hoorde
de prinses bij toeval
over een op hand
zijnde oorlog.

Zij hoorde dat de

buurlanden een enorm leger hadden opgebouwd.

Daar schrok ze van. Want als haar land bezet
zou worden zou ze nooit koningin kunnen worden.

Als zij dan in gevaar zou komen, zou zij wellicht
moeten vluchten.

Omdat zij zelf machtig wilde worden besloot zij naar het buurland te reizen.

Daar vertelde zij hoeveel soldaten haar land beschermden en dat zij de enige heerseres van haar land wilde worden.

Omdat zij het alleen voor het zeggen wilde hebben, kon zij haar man niet gebruiken.

En al helemaal de oude verstokte koning niet.

Haar onaangekondigde bezoek werd niet op prijs gesteld.

Toch verzekerde zij hen dat als zij koningin zou zijn, alle omliggende landen zouden meeprofitieren van de rijkdom.

Zij verwachtte dan wel van hen dat zij de oude koning en de prins uit de weg zouden ruimen.

Met andere woorden, zij wilde hen beide dood.

Dan pas was de kans daar dat zij tot koningin gekroond zou worden.

Dan zou zij de enige baas in Goudland zijn.

HOOFDSTUK 3

DE PRINS SMEEKT OM AANDACHT.

Bij haar thuiskomst verzwegen zij waar zij was geweest.

Zij nam aan dat de buurlanden zich voorlopig wel rustig zouden houden.

Zij deed net alsof er niets aan de hand was.

Zoals gewoonlijk gaf zij geld uit als water aan allerlei prullaria en onnodige dingen.

Haar prins vond het fijn dat zij zich zo vermaakte, er was immers geld genoeg?

Maar hoe hij ook aandacht probeerde te krijgen, had zij geen tijd voor hem. Zij weerde hem af.

Zij snauwde vaak dat zij niet gekust wilde worden. Dan riep zij: "ik ben ziek, niet zoenen!

Tja, zodra ik mij weer beter voel komt het vast wel weer goed! Een ander keertje liefje."

Maar het kwam niet goed.

Aandacht kreeg hij niet.

De prins droop meestal verdrietig af.

Nu de prinses over veel geld beschikte was zij vooral bezig om dure dingen te kopen voor zichzelf en haar naaste familie.

Haar armoedige, ongemanierde familie was opeens van hoge komaf en beschikte opeens over een paleis en veel geld. Dat stak anderen. Die geloofden niet in die grove leugen. Want nog niet eens zo heel lang geleden moest haar smoezelige vader zich in krom werken om zijn gezin te onderhouden.

Nu waren haar ouders zo gulzig geworden dat zij bergen geld uitgaven dat hen niet toebehoorde. Het geld kwam immers uit de schatkist? Het geld was opgebracht door de mijnen en door het volk. Dat deed hen niets. Wat kon hen dat schelen? Zij verrijkten zich net zoals andere rijkelui die dat al talloze jaren deden. Het land was toch van nature erg rijk met al haar mijnschatten?

Op een vroege morgen stond de prins naast het bed van zijn vrouw.

"Liefje wordt wakker!

Ik heb jou iets vreselijks te vertellen.

Ik heb net gehoord dat de buurlanden met een enorm leger ons land zijn binnengetrokken.

Ik moet daar met ons leger naartoe voor zij ons land innemen."

De prins jammert: "toe? Kus mij voordat ik ga.

Ik ben niet van plan om te sterven maar je kunt nooit weten. Het noodlot loert in elke hoek.

Let een beetje op papa, hij is stokoud."

De prinses die eerst nog stiekem luisterde, keerde zich gauw op haar zij.

Zij deed net of zij sliep.

Zij reageerde niet op haar prins die haar wanhopig probeerde wakker te maken.

"Papa?" dacht zij. "Denk jij dat ik op jouw papa ga passen?"

"Zonder jouw papa zou ik allang koningin zijn geweest. Het wordt tijd dat hij doodgaat dan ben ik' de baas hier.

En ik hoop dat jij ook nooit meer terugkomt."

Gelukkig kon de prins haar gedachten niet horen.

Terwijl de prinses grijsde liep de prins heel verdrietig haar slaapkamer uit.

"Ik hou van je, dat weet jij toch?" snikte hij.

"Zal ik jou ooit nog terugzien?"

Hij streek zijn tranen weg en liep toen gehaast naar zijn vader. Hij kon hem onmogelijk laten merken hoe intens verdrietig hij was.

HOOFDSTUK 4

RIJKDOM EN MACHT.

Weldra zou de prins voor zijn land moeten vechten.

Zou hij deze oorlog overleven?

Hij nam afscheid van zijn vader en ging op weg met duizenden soldaten.

Maar vlakbij de grens ging het helemaal mis.

Zijn leger was niets in vergelijking met die van de buurlanden.

Er vielen vele doden onder zijn soldaten en vele werden gevangen genomen.

Ook de prins ontkwam zijn lot niet.

Toen de oude koning vernam dat zijn zoon onvindbaar was of wellicht dood, liet hij de prinses bij zich komen.

Hij zei hij tegen haar dat zij voorlopig alles moest waarnemen omdat hijzelf een groot leger moest aanvoeren.

Hij zei niet dat haar man vermist was.

Zodra de oude koning zijn paleis had verlaten rende de prinses naar zijn troon.

"Gelukkig,"
grinnikte zij.
"Binnenkort ben
ik hier de baas.
Dan is dit mijn'
troon."

Zittend op de
troon liet zij
zich extra
verwennen door
de prachtigste
schoenen met
goud en

diamanten hakjes aan huis te kopen. Zij kocht
niet één paar maar haar hele kast moest ermee
gevuld worden.

Daarna wilde zij snoepen totdat zij zich
verveelde.

"Wat kan ik nu doen?" dacht ze.

Zij wist niets te bedenken en viel van verveling
op de troon inslaap.

Zij droomde niet van haar man.

Het interesseerde haar niet of hij dood of
levend was.

En zij droomde al helemaal niet van zijn vader.

Zij dacht enkel aan macht voor zichzelf en aan
de rijkdom die daarmee gepaard ging.

Terwijl zij sliep kwam
een bode de troonzaal
binnen rennen.

Intussen droomde de
prinses dat zij oud en
lelijk was en dat haar
man liefhebbend bij haar
bed stond maar haar
aldoor in haar rug prikte.
Dat ervoer zij als een
nachtmerrie.

"Majesteit wordt toch wakker!

**Er staan honderdduizenden soldaten voor het
paleis! U moet vluchten nu het nog kan."**

De prinses dacht er niet aan om te vluchten.
Niet dat zij heldhaftig was, zij was overtuigd
dat haar niets zou gebeuren.
Dat had zij toch met de buurlanden
afgesproken?
Zij hadden permissie de koning en de prins te
doden in ruil voor goud en diamant.

Dat de buurlanden met een immens groot leger
het land waren binnengetrokken, hoorde
schijnbaar ook' bij het spel.
Binnenkort zou zij tot koningin gekroond worden
en was dit het teken dat de oude koning en de
prins niet meer in leven waren.
Dat maakte de prinses reuze blij.

Zij wilde het vijandige leger gaan begroeten
maar kwam niet verder dan de deur.
Zij werd onder de voet gelopen door een horde
soldaten die de troonzaal binnen stormde en
alles stalen wat er te stelen was.
Zij strompelde naar de troon die nu niets meer
voorstelde dan alleen een houten frame.

HOOFDSTUK 6

DE VAL VAN HET KONINKRIJK.

In de chaos kwamen de generaals van de omliggende landen de troonzaal binnen.

“Wat dacht u nou!

Dat wij netjes bleven wachten totdat er een lading goud over de grens zou komen?

Het leek ons beter om dit land meteen op te eisen.

Op dit ogenblik zijn alle mijnen door ons ingenomen en is iedereen daar verdreven.

Ons voltallige leger heeft toestemming gekregen om alle kostbaarheden van u en dat van uw volk te vergaren.

Iedereen heeft toch recht op eten en schoon drinkwater?

En iedereen wil een veilig dak boven zijn hoofd! Onze landen leden al jaren armoede.

Nu is onze tijd gekomen!”

"Maar, maar dat mag niet!
Dat kan zomaar niet!
Die mijnen zijn van ons land!" stribbelde de
prinses tegen.

"Jullie hebben beloofd dat ik hier mocht
regeren! Dan pas zouden jullie goud krijgen!
Ik zou koningin worden zodra de oude koning
en de prins verslagen waren.

Wat denken jullie wel, ik ben hier de baas!"
schreeuwde de prinses kwaad.

"Wij hebben u nooit iets beloofd.
U hoorde alleen uzelf. **Neem haar gevangen!"**

"Horen jullie eens? Wist de prins of de koning
iets van ons gesprek in uw land? Zij zijn zeker
nog niet dood hè? Anders was ik hier wel veilig
geweest! Help, jullie kunnen mij niet zomaar
meenemen! Jullie zijn allemaal verraders!
Ik ben hier de baas!

Wacht, ik moet mijn schoenen nog aan!"

De prinses werd meegenomen.
Waarheen, dat wist niemand.

Plotseling was in Goudland de chaos compleet.
Alle rijke inwoners werden brutoot verjaagd en
hun rijkdommen werden ingenomen.

Dat gebeurde ook met de familie van de prinses.
Zij mochten niets meenemen dan alleen de
kleding die zij aanhadden, zonder sieraden.
Alle dure gebouwen werden bezet en direct
beschermd tegen indringers.
Voor de rijken bleef er niets over dan alleen een
schamel onderkomen.
Het land werd herverdeeld.
Het werd in drie stukken verdeeld en bij de
omliggende landen gevoegd.
Elk land heeft rijkdommen onder de grond.
Daarmee was Goudland opgehouden te bestaan.

Na een lange tijd heeft het volk een redelijk tot
goed bestaan in hun voormalige land.
Er zijn geen extreem rijken meer, alles werd
immers verdeeld.

HOOFDSTUK 7

DE PRINS ZOEKT ZIJN BRUID.

Het is nu al jaren rustig in de drie landen.
Na jaren is iedereen het dagelijkse leven gewend, iedereen leidt zijn eigen leven.

Tussen de menigte in de oude stad woont een lelijke oude vrouw.

Zij bitst tegen iedereen maar vandaag zit zij tevreden in de zon voor haar huis.

Er strompelt een oude man voorbij.

In het voorbijlopen herkent hij haar.

Omdat hij daar niet zeker van is, loopt hij een stukje terug en blijft voor haar neus staan.

"Liefste!"

"Hoor eens meneer, ik ben jouw liefje niet."

Zij haast zich meteen naar binnen.

De oude man klopt daarna zacht op de deur.

"Toe, mag ik even binnenkomen?"

Jij weet toch wie ik ben?"

Ik ben jouw echtgenoot, de prins."

"Tja ik ben oud geworden."

De voormalige prinses wil niets van hem weten.

"Ik ben nooit getrouwd geweest en ik weet niet waar jij het over hebt. Ga weg!"

Zij is behoorlijk geschrokken.

Als dit haar prins is, weet hij waarschijnlijk alles over haar verleden. Zij is bang. Zij dacht nog wel dat hij dood was. Zij durft hem niet meer onder ogen te komen en hoopt dat hij snel zal vertrekken.

"Ik durfde nu pas naar de stad terug te komen. Niemand herkent mij nog, maar jij toch wel mijn liefs?"

"Wat waren wij jong en wat waren wij verliefd.
Ja meisje, alles is anders. Maar ik klaag niet."

"Ik ben nooit verliefd geweest en dat niet
alleen, ik ken jou helemaal niet!

Zij liegt: "echt waar, ik ben nooit getrouwd
geweest! Ik leefde altijd alleen.
Ga weg of ik ga schreeuwen!"

Dan heb ik mij vergist, vergeef mij mevrouw.
Ik kan mijn bruid nergens vinden. Wat verlang ik
naar haar. Men zegt dat zij nog leeft.
Misschien is zij dood, u lijkt op haar.
Eens zal ik weten waar zij is.
Ik zal tot mijn dood naar haar blijven zoeken.
Ik had haar zo lief.
Kom, ik ga maar weer, neemt u mij niet kwalijk
dat ik u stoorde. Dag mevrouw."

De oude man strompelt weg.
Hij heeft er geen weet van dat hij zojuist zijn
bruid had ontmoet.

EINDE.